

Ακριβώς το σωστό μέγεθος

Στην Τρίνα δεν άρεσε να είναι διαφορετική.

Από τον Ρίτσαρντ Ρόμνυ
Περιοδικά της Εκκλησίας
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

«Είσαι τόσο μικρόσωμη!» είπε η Σάσα.
«Θα πρέπει να σε αποκαλούμε Μικροσκοπική Τρίνα».

Η Τρίνα προσπάθησε να χαμογελάσει. Τα άλλα παιδιά στο σχολείο την πείραζαν πολύ που ήταν μικρόσωμη. Είχε γεννηθεί πολύ μικροσκοπική και δεν είχε μεγαλώσει τόσο γρήγορα όσο τα άλλα παιδιά. Όμως δεν της άρεσε το όνομα Μικροσκοπική Τρίνα. Δεν της άρεσε να είναι διαφορετική.

«Είσαι τόσο μικρόσωμη, που μπορεί να μην μεγαλώσεις ποτέ» είπε ο Μαξ καθώς πήγαιναν έξω για διάλειμμα.

«Ξέρω ότι είμαι μικρόσωμη» είπε η Τρίνα. «Όμως δεν μπορώ να κάνω τίποτα γι' αυτό. Πάμε να παίξουμε».

Η Τρίνα έτρεξε να παίξει ποδόσφαιρο με τα άλλα παιδιά. Κλοτσούσαν την μπάλα μπρος-πίσω. Όλοι διασκέδαζαν μαζί.

Όμως σύντομα η Τρίνα κουράστηκε πολύ. Σιγά-σιγά απομακρυνόταν από το παιχνίδι και κάθισε στο γρασίδι.

Σύντομα η φίλη της η Τζόσου ήρθε. Η Τζόσου ήταν επίσης στην τάξη της Προκαταρκτικής στην εκκλησία.

«Είσαι καλά;» ρώτησε η Τζόσου.

«Ναι» είπε η Τρίνα. «Απλώς χρειάζεται να ξεκουραστώ. Οι πνεύμονές μου κουράζονται, όταν τρέχω πολύ. Δεν είναι πολύ δυνατοί».

Η Τζόσου κάθισε δίπλα στην Τρίνα. Μάζεψαν γρασίδι και έφτιαξαν δαχτυλιδάκια και βραχιόλια. Μίλησαν για το σχολείο, για φίλους και για τις εργασίες τους.

«Άκουσα τι είπε η Σάσα» είπε η Τζόσου. «Λυπάμαι που σε αποκάλεσε Μικροσκοπική Τρίνα».

Η Τρίνα μόνο κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

«Όμως νομίζω ότι είσαι ακριβώς το σωστό μέγεθος!» είπε η Τζόσου.

Η Τρίνα χαμογέλασε. Έδωσε στην Τζόσου το βραχιόλι από γρασίδι που είχε φτιάξει.

Την επόμενη Κυριακή, η Τρίνα ετοιμάστηκε για την εκκλησία. Φόρεσε το φόρεμά της και βούρτσισε τα μαλλιά της. Μετά αγριοκοίταξε τα μικροσκοπικά παπούτσια της στην ντουλάπα. Ήταν σίγουρη ότι κανείς άλλος στην τάξη της Προκαταρκτικής της δεν φορούσε τόσο μικρά παπούτσια.

Η Τρίνα έσερνε τα πόδια της καθώς περπατούσε στον διάδρομο της εκκλησίας. Όταν έφτασε στην τάξη της Προκαταρκτικής της, η Τζόσου περίμενε απ' έξω.

«Έχουμε μία έκπληξη για εσένα!» είπε η Τζόσου. «Έλα να δεις!»

Όταν η Τρίνα μπήκε στην αίθουσα, τα άλλα παιδιά και η δασκάλα τους, η αδελφή

Μποτ, έδειχναν με το δάχτυλο έναν φωτεινό διακοσμημένο πίνακα. Είχε καρδιές κολλημένες παντού. Υπήρχαν σημειώματα επάνω στις καρδιές που έλεγαν: «Η Τρίνα έχει ένα μεγάλο χαμόγελο! Η Τρίνα έχει μεγάλη καρδιά!»

«Σου αρέσουν;» ρώτησε η Τζόσου. «Η αδελφή Μποτ μας βοήθησε να τον φτιάξουμε».

«Μου αρέσει πάρα πολύ!» είπε η Τρίνα. «Σας ευχαριστώ».

«Θέλαμε να σου υπενθυμίσουμε μία μεγάλη αλήθεια» είπε η αδελφή Μποτ. «Ο Επουράνιος Πατέρας αγαπά τον καθέναν από εμάς. Κοντό. Ψηλό. Μεγαλόσωμο. Μικρόσωμο. Αυτό δεν έχει σημασία για Εκείνον. Είμαστε όλοι τέκνα Του και αγαπά τον καθέναν ξεχωριστά».

Η Τρίνα κοίταξε ψηλά τις καρδιές στον πίνακα και χαμογέλασε – πλατιά. ●

Αυτή η ιστορία έλαβε χώρα στις Η.Π.Α.

